

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

יְבִינוּ חֲנוּאֵל

[illegible]

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

דפיר נמי עבדי חליפין ביצד החליף כשר שור כפרה. רש"י
בשר דשור ופרה חיים מיקרו נמי פירי ופריך לרב נחמן
הכי נמי למאי דס"ד מעיקרא בין למאי דמשני כל הניסוס וקשה דל"כ
הכי נמי ממסתברא לא קאי לפי המסקנא לרב נחמן שזריך לומר ים
דמיס שהם בחליפין ועוד קשה לרש"י
דפסקא לקמן כד"ל לא מחזיקא כלל
ממנתי דקיימא לן דפירי לא עבדי
בחליפין כרב נחמן וליכא לשנוי ופירי
נמי עבדי חליפין ולא ים דמיס שהם
מחליפין לדברי רש"י דפסיק כד"ל ועוד
דד"ה ורב אלפס ופסרים קדמונים
בגבסר ופירי נמי עבדי חליפין כיצד
החליף בשר שור כפרה ובשניא דכל
ההניסוס לא קאמר בשר שור ועוד
דמנתי לקמן פסוק כנמה ככן וכן
בשורה דאמר פירי לא
עבדי חליפין דלא מני מיירי בדמים
ומיחוי לפס"ת דחליפין שזב כשזב קני
לנפשיה אפילו פירי אחי שפיר כדרימא
בדמיון וזכא דשור ופרה חיים
כלי חשוב לפי שמשחמש בהם
לגטעון משוי ולחרוש ולמאי דשני כל
הניסוס אחי שפיר אפילו לרב נחמן
ולא פריך לר"י אללא לפי מאי דס"ד
דמנתי מעיקרא דאמר ופירי נמי עבדי חליפין
לפס"ת דר"ג ימרך כל הניסוס
כזבו שהווא לפי האמת * ויש לומר
דמסתמא לא הולק ר"י על רב ולי שזי
קדמונים כד"ד מטבע נעשה חליפין
לגטעון לא נעשה דכל הניסוס
משחמש למעוטי מטבע וזריך לומר
לדלידיה ופירי נמי עבדי חליפין
ומ"ד אינו נעשה אינו חולק כי אם
בנקטנע ככל פסירי יסבור זה כזה:
ולרב נחמן דאמר פירי לא עבדי
חליפין מאי ביצד. וא"ת
ולפס"ת לוקמיה בחליפין שזב כשזב
כ"ל אחי ע"כ כרב שזב שזב כ"ל
ולקמא דפירי ובשזב ופירי דומיא
דפירי שזב כל הניסוס דמייירי בחליפין
כלי ככלי או כל הנעשה למאן דאמר
נעשה חליפין דמייירי בנאין שזב
כשזב ה"ה סיפא דהחליף שור כפרה
מייירי בנאין שזב ומיחוי למאן דאמר אין
חלונע נעשה חליפין כל מאי לחומר

בדבשה בשוה יועיל לה"כ מאי פריך מכל הנעשה דמיס בנאחר
וממחתי דמטלטלין קוים זה את זה דמיסי בשמור דמטבע נעשה
חליפין דלמא איירי שוה בשוה ועל נמי אלא הוצרך לשני
בצבורות שוה הא שוה הוא דמאש טריסיס היתר לא מקרי
שוה שוה אלא היכא שמקא שוה כפליס נמי המטבע דלא
דומה לחליפין אלא ודאי קרא למימר לשוה בשוה לפירי אחי ולא
למטבע וא"ת למ"ד בין פירי בין מטבע עושה חליפין קרא למאי
אלא י"ל דלמא לרבנות מרוקא או דבר שאיני מסוים היכא דהוי
שוה בשוה דממעטיין להו לקמן מפורס חליפין א"נ לגוי דאמר
הואו ככליו של מקנה אחי קרא למימר דלא שוה שוה אפי'
בכליו של קוים מועיל: י"ש דבס שהם בחי"שין [א] ומקני
במחילת הדמים אף על גב דאמר בקדושין (דף ו:) המקדש
במלוה אינה מקודשת ובמכר לא קנה היינו כי קדשה או קנה
ההפך נעושה שחיב לו אבל קדשה או קנה בנאח
במחילת מלוה מועיל כמו ארוח לה ומנא ואדבר עליך לשלשון:

דמים בלחר היבא דעסאס חליפין כיון שזכה זה כ"ו: **אלא** כי
 דמים לקיט לא קני דשיני כרז נאמן דלחר יט דמים שהם בחליפין
 דלא שתי נמי: **אני מפרך** לפי שהחליף שור פפרה דלחרמית
 בחליפין קאמר דאי בבורח דמים נעוה לא קני ש"מ מטבע נעשה
 ליה כשאר מטבעין מחליף כים מלא דינר אלקין בים מלא של
 ההלך גור שלא ויליאו וזני מדינה לוקחין אותו כהנענ וחדר ממ
 אותם כשאר מדינות המלך: **דלא סגי כלל**. אטון הידך הוא: ממ
 בלאו שדרי ולא הקפיד לשלול כמה הם ודינלם מילר לרומח

כל הניסוס דמים באחר. כל שרעילים לשום אדם בשטותן חלון דמים באחר דהיינו כל המטלטלים אם נא אדם לתתם דמים בחפץ אחר דרך לשומן בכמה יתנו לו: כיון שזכר זה כו'. אם תתנם בצורת חליפין כיון שמשכר זה כו'. ואשמועינן דמטלטלי ופירי

ועשין חליפין ולא נעשין כלי דשליף
איש נעלו (דוח ד) ללו דוקא דלקיים
כל דבר דרשין לקיים בכל דבר
דלקמן (דף מ:.) הכי נמי מחסדא
ללו דמטבע עסקין דקמץ סיפא
כיצד החליף שור כפרה כ"ו: הכי
קאמר ופירי נמי. כל מטלטלין אע"פ
שאזני כלי נעבדי חליפין כ"ו:
וכי מפסדין לה כל (ב) העושה
דמיס כחלד דלייז מבע אס נמי
כפורת חליפין כיון שזכה זה נחשבי
זה בחליפין כיצד חליפין ונחור חליפין
כגון החליף שור כפרה. ואשמועינן
אנן אורחיה כפיסא דמיז עמיס
חליפין. החליף שור כפרה גרסין
ול"ג גר שור: כיסא לרב שש כ"ו:
בין למאי דסליק אדעתין מעיקרא בין
למאי דשיי כ' יהודה חליפין דמתי
אשמינן דפרי עבדי חליפין ולא

עצין כלי. והא פגומא דרע נחמן
ורב שעת הוה לקמן בשמעתין ור'
מ. הניחא לרב שעת כו': ד'ק' י'
דמיס שכן כחליפין. רישא וסיפא חדא
הוה ואשמעתין דרע תורת דמיס
שהמעות קורות בגלל משיכה כחליפין
של סודר: לילד החליפין דמי שור
כפרה. מבר לו שור בכך וכך מעוט
ומשך את הפרה ומחייב לו המעות
א"ל הלווקה פרה ים לו שאני נותן
לך דמי השור ויחלומי יחד וקבל
עליו נחמייב בעל הפרה לתת לו את
הפרה ואין אחד מהם יכול לחזור.
והכי קאמר כל הניסוס דמיס באתר
כל המטלטלין שאדם עש אוסר ונותן
לו שומע דמייחן כעציל חפץ אחר
שהו לו ללוקח כיון שזכר זה לוקח
ראשון במטלטלין הראשונים שמשכן
ואפילו בחורם דמיס על מנת להקנות
לו חפץ שלו בדמיס נחמייב זה
לוקח שני בכל אונסין החליפין לפי
שהו לו מחייבין לו אונסין החליפין:
והיינו

יבדל החליף דמי שור כפרה. שם לו השור נדמים צימ שיען לו
היה פרה בלחן מעות קנה: **מאי טעמא דרב נחמן.** דלמך דמיס
בי האי גוונא קט ואקן מן מעות אינן קויות: **סבר לה כר' יוחנן.**
דלמך לקמן (ז: ח: ד) דבר תורה מעות קויות כדאשכחן גבי קויה
של הקדש שאמרה תורה (וי) ונתן הכסף וקם לו: **ומפני מה אמרו**
משכירי קויה. ולא מעות: **גורא שאל.** ייחוס לוקח בניה מוכר
וממן מרובה ותפול עליהם בשכונת המוכר ולא יחוס לטרות ולהחיל
לפניהם העמידים כרשותו לחזור זו אם יראה דיוון שאם יתיקרו
כרשותו יתיקרו ויחזור זו מן המכר ויהא השכר שלו כי דרייה
חשבי להו וטרם ומילי: וכיון דלקחתם דרבנן בעלמא הוא במכר
בשמיטת עבוד רבן חננה במכר לכל שמיט בגויל שיהיו שמין
דמי מטלטלין במטלטלין לא עבוד רבנן חננה במשיכה: **ולריש**
לוקש דלמך. לקמן בפירקין (דף ח: ח: **משיכה מפורשט מן הסבור.**
וכיון דמדאורייתא מעות לא קט לא שאל מכר דשמיט ולא שאל מכר
בעל שמיט מעות לא קט. הניחא לי סבר לה כרב שמת דלמך פיר
דעבדי חליפין מתוך לה למחזין כרב שמת דלמך כר' יהודה לה
הניסוח דמיס בלחן כגון מטלטלין ופירי שאדם רגיל לשומן כשנותן
לו **לש כרב נחמן דלמך.** כלי כעין: **ומטעם.** תורת דמיס נמי
לא לריש לוקש מדאורייתא יליף דמעות אינן קויות ואפילו במכר
כל בחליפין ולא בדמים: **ואפי' כים משל מן מעות.** ופול כרב
אין וקנה בחליפין: **הרגמא דרב אבא.** שאלהן מעות מעולת הדוה
ריס אגרגא: **אחד מהס פסלתו מלכות ואחד מהס פסלתו מדינה.**
פסלתו מדינה בני מדינה שנאזרו אבל המלך לא אזה ומותיין
רב לי באלו. אחו יבדו מעות ואמר לחבירו מוכר לי חפץ שלך
קנה. לוקח החפץ כמעות הללו ואין אחד מהס יכול לחזור:
ויש

מסורת הש"ס

(א) ונקדושין לימא דקא
נמי ועי' תוס' וזכרם יר.
דיה דקא נמי ועי' תוס'
דבבא דיה ופירי ועי' תוס'
יומא פד. ד"ה הניח ועי'
תוס' חולין פו: ד"ה דקא
נמי. (ב) לקמן דה"ל.
(ג) לקמן מז: ושי"ל.
(ד) עירובין פג: ושי"ל.
(ה) וירקא פו:

הגהות הב"ח

(א) דש"י ד"ה הכי קאמר
 וכו' לה כל הנעשה דמים:
 (ב) הוה' ד"ה ולרצ נחמן
 וכו' למ"ד מטהע נעשה
 חליטין:

גליון הש"ס

גמ' יש ריבוי שכן
בחליפין. ע"י לקמן דף
סב ע"כ חוס' ד"ס הרי
שטתה: חוס' ד"ה ופיר'
ובז' ויל' דמכחא לא
ידהיק. ע"י כ"ס דף
ט ע"כ תוספות ד"ס
ובלתי:

הגהות דג"א

[א] תוֹסֵ' ד"ה י"ט
ומקני יו'. י"ב וי"ד ש"ס
אכל דעת הרמב"ם דלף
במלטה קני כמו במשנה
לפנין מי שפרע וכו' דלא
שכיחא קני לנזיר אבל
לדעת תוספות וש"ס חף
למי שפרע לא קני בכל ענין
במלוה וע"ל סב ע"ב ד"ה
הרי (ופמ"ש רבינו בח"מ
ס' קל"ט ס"ק ה' וס' י"ד)
ס"ה (י"ד)

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones